

Union Générale des Vietnamiens du Rhône

38 rue Sainte Geneviève 69006 Lyon .Tél: +(33) 6 95 03 10 99. Email: ugvr@laposte.net

Hội Người Việt Nam tại Pháp – Chi Hội Rhône

<http://www.ugvf.org>

Số 31- ra ngày 26/3/2014

THÔNG TIN

Chào ông bà,
Chúng tôi, Tập hợp Liên Hội đoàn năm Pháp-Việt 2014 vùng Lyon, hân hạnh thông báo các sự kiện có liên quan đến năm chéo Pháp Việt nói trên.

Những sự kiện này được tổ chức dành cho mọi quần chúng, đặc biệt là giới trẻ và học sinh, sinh viên, nhằm nêu cao tình hữu nghị lâu đời giữa hai nước. Các sự kiện này tạo điều kiện cho hai dân tộc khám phá sự phong phú về văn hóa, kinh tế nhằm phát triển những điểm mạnh của hai nước tại châu Âu và vùng châu Á-Thái Bình Dương.

Chúng tôi cảm ơn các đoàn thể, tổ chức hoặc cá nhân phổ biến rộng rãi đến quần chúng trong vùng chương trình sinh hoạt 'Năm chéo Pháp-Việt 2014'. Chúng tôi sẵn sàng gặp gỡ quý vị để trình bày các chương trình sinh hoạt.

Trân trọng.

Đại diện Tập hợp Liên Hội đoàn năm Pháp-Việt 2014 vùng Lyon

-Bác sĩ Vũ Văn Huân, Chi hội Rhône Lyon, Hội người Việt Nam tại Pháp (association loi 1901),
Thư điện tử: huan.vu-van@wanadoo.fr ,

Điện thoại: 06 89 23 94 56

-Ông CHABORD Claude, Hội Hữu nghị Pháp-Việt (association loi 1901),

Thư điện tử: claud.chabord@gmail.com,

Điện thoại : 06 67 92 13 62

-Mr NGUYEN khoa Duc, Hội Sinh viên Việt Nam tại Lyon (association loi 1901)

-Mr NGUYEN Ba Nghi Jean Pierre, Câu lạc bộ Rhône-Mékong (association loi 1901)

-Mr FOULON Dominique, Tạp chí 'Carnets du Viet Nam'

-Mr PHAM Joël, Hội tưởng niệm lính thợ Đông Dương

Madame, Monsieur,
Notre Collectif lyonnais Année France-Vietnam est heureux de vous annoncer le début des nombreuses manifestations que nous organiserons dans notre région lyonnaise.

Ces manifestations ouvertes à un large public, tout particulièrement aux jeunes et scolaires, soulignent les liens d'amitié ancienne liant nos deux pays. Elles permettent aussi à nos deux peuples de découvrir les richesses culturelles et économiques de nos pays, qui pourront développer leurs atouts en Europe comme en Asie-Pacifique.

Nous vous serions reconnaissants de bien vouloir porter à la connaissance du public de notre région lyonnaise le programme de toutes nos manifestations 'Année France-Vietnam 2014'. Nous sommes à votre dis-position pour une éventuelle rencontre pour vous présenter l'ensemble de notre projet.

Nous vous prions de croire à nos salutations distinguées.

Collectif Lyonnais Année France-VietNam

-Dr VU van Huan, Union générale des Vietnamiens du Rhône (association loi 1901)

Courriel : huan.vu-van@wanadoo.fr

Tél : 06 89 23 94 56

-Mr CHABORD Claude, Association Amitié Franco-Vietnamienne (association loi 1901)

Courriel : claud.chabord@gmail.com

Tél : 06 67 92 13 62

-Mr NGUYEN khoa Duc, Union des Etudiants Vietnamiens de Lyon (association loi 1901)

-Mr NGUYEN Ba Nghi Jean Pierre, Club Rhône-Mékong (association loi 1901)

-Mr FOULON Dominique, Revue 'Carnets du Viet Nam'

-Mr PHAM Joël, Association Mémorial pour les Ouvriers Indochinois

Sinh hoạt Sinh viên Việt Nam tại Lyon: 'Thực tập phỏng vấn' -Lần thứ 2

Thực tập về phương pháp phỏng vấn đợt 2 dành cho sinh viên Việt Nam trong khuôn khổ tìm việc làm và thực tập đã diễn ra vào ngày chủ nhật 12 tháng giêng tại khu đại học La Doua – Villeurbanne.

Khóa thực tập lần này nằm trong chương trình hỗ trợ, giúp đỡ lẫn nhau từ hai tháng nay. Mục đích của chương trình là hướng dẫn các bạn trẻ, chủ yếu là các kỹ sư và sinh viên trong quá trình tìm việc làm và thực tập.

Trong buổi thực tập này, các mục tiêu đã được định trước và giải thích rõ ràng. Những người đến tham dự mang theo đơn xin việc và lý lịch (CV). Các bạn trẻ lần lượt trải qua cuộc phỏng vấn trước hai chuyên gia đang công tác trong công ty Pháp và trả lời những câu hỏi thường gặp và 'bẫy'.

Cuộc phỏng vấn chủ yếu nhắm vào các vấn đề thường gặp như giới thiệu bản thân, quá trình học tập, dự định tương lai, năng khiếu, kỹ năng và các vấn đề cá nhân.

Sau mỗi lần phỏng vấn, các sinh viên được nhận xét tại chỗ và trực tiếp. Mỗi người đều nhận được những lời khuyên từ các nhà được gọi là tuyển dụng với mục đích cải thiện các bước chuẩn bị để có thể tận dụng các cơ hội hiệu quả hơn.

Các buổi luyện tập này cũng rất hữu ích đối với các bạn sinh viên tìm thực tập.

Các chủ đề khác liên quan đến thế giới làm việc cũng được đề cập. Các bạn sinh viên tham gia đều hài lòng với chất lượng thông tin được tiếp nhận.

Buổi hướng dẫn tiếp theo sẽ đề cập đến cách ứng xử và thái độ trong giai đoạn hội nhập công ty và sẽ được diễn ra vào đầu Xuân 2014.

Hoan nghênh Hội sinh viên Việt nam tại Lyon đã cố gắng tạo điều kiện hỗ trợ cộng đồng sinh viên Việt Nam trong vùng.

Cường Hưng (INSA)

UEVL : Deuxième atelier de simulation des entretiens

Le deuxième atelier pour les étudiants vietnamiens qui souhaitent être accompagnés dans les démarches pour la recherche d'un premier emploi et de stage d'études a eu lieu le dimanche 12 janvier au Campus de la Doua-Villeurbanne.

Cet atelier fait partie du programme d'entraide mis en place depuis deux mois. Ce programme a pour but d'accompagner principalement les jeunes ingénieurs et les étudiants dans la recherche d'emploi ou de stage.

Cette fois-ci, les objectifs de l'atelier ont été définis et expliqués auparavant. Les participants étaient venus avec les lettres de motivation et leurs CV. Ils ont passé, un par un, en entretien face à deux professionnels en poste et répondu à deux types de questions : fréquentes et 'piège'.

L'entretien individuel s'est déroulé principalement sur les sujets souvent rencontrés tels que présentation, formation, parcours, projet, aptitude, compétences et questions d'ordre personnel.

A chaque passage, ils étaient ensuite évalués oralement. Chacun a reçu des conseils de la part des 'dits-recruteurs' pour améliorer ses démarches afin d'optimiser ses chances.

Ces entraînements servent aussi à la recherche de stage.

D'autres sujets liés au monde du travail ont été également évoqués. Les participants étaient satisfaits de la qualité des informations transmises.

La séance sur le comportement à adopter lors de la phase d'intégration sera organisée prochainement.

Un grand bravo à UEVL qui s'efforce ainsi de proposer des prestations de qualité au sein de la communauté étudiante vietnamienne dans la région.

Đức Anh

Năm chéo Pháp-Việt Triển lãm tranh Đông Hồ và hội thảo về Phật Giáo Việt Nam

Trong khuôn khổ năm chéo Pháp-Việt, năm Việt Nam tại Pháp, Chi hội Rhône-Lyon, Hội người Việt Nam tại Pháp (UGVR) với sự cộng tác của Hội sinh viên Việt Nam tại Lyon (UEVL), Hội Hữu nghị Pháp Việt (AAFV), Câu lạc bộ Rhône-Mékong (CRM), Hội Kỷ niệm Công Binh Đông Dương (MOI) và Tạp chí 'Carnets du Viet Nam' đã tiến hành tổ chức nhiều hoạt động nhấn mạnh tình hữu nghị giữa hai nước. Mục đích các hoạt động này là giúp cho hai dân tộc khám phá nền kinh tế và văn hóa đa dạng của Việt Nam để cùng nhau phát triển những ưu điểm tại châu Âu và vùng châu Á - Thái Bình Dương.

Quang cảnh buổi hội thảo về Phật Giáo Việt Nam

Mở đầu là cuộc hội thảo về 'Phật giáo tại Việt Nam' vào tối ngày 17 tháng 1 vừa qua tại Trung tâm Văn hóa và Đời sống Hội đoàn (CCVA), thành phố Villeurbanne. Đến tham dự buổi hội thảo, rất đông đảo giới trí thức Pháp và Việt trong vùng. Chủ đề của hội thảo được diễn giả Nguyễn Huy Phong, cựu kỹ sư ngành hàng không tại Toulouse, đã từng diễn thuyết khắp nước Pháp về lịch sử đạo Phật tại Việt Nam, trình bày có hệ thống và nêu ra được tính đặc thù của Phật giáo Việt Nam. Nhiều nhà nghiên cứu Phật giáo trong vùng cũng trao đổi với diễn giả. Buổi hội thảo được đánh giá cao về mặt học thuật và nghiêm túc.

Année croisée France-Viet Nam Exposition des estampes Dong Ho et conférence sur le Bouddhisme vietnamien

Dans le cadre de l'année Viet Nam en France, le Collectif lyonnais Année France-Vietnam comprenant l'Union Générale des Vietnamiens du Rhône (UGVR), l'Union des Etudiants Vietnamiens à Lyon (UEVL), l'Association Amitié Franco-Vietnamienne (AAFV), le Club Rhône-Mékong (CRM), le 'Mémorial pour les Ouvriers Indochinois' (MOI) et la revue 'Carnets du Viet Nam' a mis en place un ensemble de manifestations qui soulignent les liens d'amitié ancienne entre les deux pays. Elles permettent aussi à nos deux peuples de découvrir les richesses culturelles et économiques de nos pays qui pourront développer leurs atouts en Europe comme en Asie-Pacifique.

La conférence sur 'Le bouddhisme au Viet Nam', première manifestation, s'est déroulée le 17 janvier au Centre Culturel et de la Vie Associative de Villeurbanne (CCVA). Cette conférence a attiré de nombreux intellectuels français et vietnamiens. M. Nguyễn Huy Phong, conférencier expérimenté, ayant déjà présenté à plusieurs reprises l'historique du Bouddhisme au Viet Nam, a su systématiser l'évolution du Bouddhisme au Viet Nam et a mis l'accent sur sa spécificité. Des échanges enrichissants entre plusieurs participants ont eu lieu à la suite. Cette conférence a été hautement appréciée sur le plan académique.

Một góc triển lãm tranh Đông Hồ

Cùng ngày, tại Trung tâm Văn hóa cũng bắt đầu khai mạc phòng triển lãm về tranh dân gian Đông Hồ. Cuộc triển lãm kéo dài trong vòng hai tuần, bắt đầu từ ngày 16 tháng 1 và chấm dứt vào ngày 1 tháng 2. Hơn 70 tấm tranh được trưng bày, với lời giới thiệu chi tiết, thu hút nhiều người xem. Bộ tranh này do ông Jean Pierre PASCAL nghiên cứu và sưu tầm từ nhiều năm nay. Ông J.P.Pascal đã từng làm việc trong Trung tâm Quốc gia Nghiên cứu Khoa học tại Lyon (CNRS), tại Việt Nam và Ấn Độ và có nhiều bài báo nổi tiếng trên tạp chí ‘Carnets du Viet Nam’. Ông đang viết một quyển sách về tranh dân gian Đông Hồ cùng với ông Nguyễn Dư, cựu giáo sư một trường kỹ sư hàng đầu của Pháp tại thành phố Lyon (ECL).

Bà Sonia BOVE, Phó Thị trưởng thành phố Villeurbanne, đã không tiếc lời khen ngợi cuộc triển lãm trong thư điện tử.

Với lịch sinh hoạt dày đặc bao gồm chương trình văn nghệ Tết Nguyên đán, chiếu phim Việt Nam, hội thảo, triển lãm, tuần lễ khôi Pháp ngữ, các hội đoàn Pháp Việt đang nỗ lực thực hiện chương trình kỷ niệm 40 năm thiết lập quan hệ ngoại giao giữa hai nước.

Ghi nhanh: Đức Anh- Hiệu chỉnh: Mỹ Xuân (BTT)

Hình ảnh : Văn Hóa

<http://vov.vn/Nguoi-Viet/Nguoi-Phap-say-sua-voi-tranh-Viet-Phat-giao-Viet/308391.vov>

Dans la même journée, l'exposition sur les estampes Dong Ho a été inaugurée au CCVA. Cette exposition allait se dérouler pendant deux semaines, du 16 janvier au 1 février 2014. Plus de 70 estampes présentées avec des commentaires détaillés ont attiré de nombreux visiteurs. Ces estampes ont été collectées, étudiées pendant des années par M. Jean Pierre PASCAL, chercheur du CNRS à Lyon, qui a passé des années de travail au Viet Nam et en Inde et dont plusieurs articles ont paru dans la revue ‘Carnet du Viet Nam’. M. Jean Pierre PASCAL a commencé à écrire un livre sur les estampes Dong Ho en collaboration avec M. Du NGUYEN, ancien professeur à l'ECL (Ecole Centrale de Lyon).

M. Jean Pierre PASCAL et les visiteurs

Mme Sonia BOVE, adjointe du Maire de Villeurbanne, à l'issue de la présentation de l'exposition, a bien apprécié sa mise en place et la délicatesse artistique.

Les estampes étaient délicatement exposées

Le Collectif lyonnais Année France-Vietnam s'efforce de mettre en place d'autres manifestations dans le cadre de l'année croisée France-VietNam telles que Fête du Nouvel An, conférences, expositions et Semaine francophonie avec la Mairie de Lyon 6ème.

Đức Anh – Mỹ Xuân (BTT)

Photos: Văn Hóa

Chi hội Rhône-Lyon tổ chức Tết Giáp Ngọ 2014

Chi hội Rhône - Hội người Việt Nam tại Pháp (HNVNTP), hợp tác với Hội sinh viên Việt Nam tại thành phố Lyon đã tổ chức liên hoan Tết Giáp Ngọ vào ngày Chủ nhật 16/02 vừa qua tại Trung tâm Văn hóa và Đời sống Hội đoàn, thành phố Villeurbanne (Centre Culturel et de la Vie Associative).

Trung tâm Văn hóa và Đời sống Hội đoàn là một trung tâm văn hóa, hai tầng, hiện đại, đầy đủ tiện nghi (gần khu phố chính và các phương tiện giao thông công cộng như métro, bus ...). Trung tâm văn hóa này có hai tầng. Tầng dưới được Ban tổ chức Tết dành cho các sinh hoạt triển lãm tranh Đông hồ, hình ảnh đất nước và làng Âm thực. Tầng trên là Hội trường văn nghệ.

Phòng âm thực chật kín người

Đặc biệt buổi liên hoan năm nay được chính quyền Pháp sắp vào danh sách các hoạt động văn hóa trong khuôn khổ năm Việt Nam tại Pháp. Với sự giúp đỡ của Trung tâm Văn hóa Việt Nam tại Pháp, một số nghệ sĩ Nhà hát Nghệ thuật đương đại Việt Nam và Học viện Âm nhạc Quốc gia Việt Nam đến tham gia chương trình văn nghệ Tết cộng đồng.

Fête du Têt 2014 à Lyon

Le dimanche 16 février 2014, l'Union Générale des Vietnamiens du Rhône (UGVR) a organisé la fête du Têt 2014 au Centre Culturel et de la Vie Associative (CCVA) à Villeurbanne en collaboration avec l'Union des Etudiants vietnamiens à Lyon (UEVL).

Le Centre Culturel et de la Vie Associative (CCVA) est une salle de deux étages, polyvalente, moderne avec des installations techniques et d'équipements scéniques de qualité (situé au "milieu" du cours Emile Zola, proche du centre ville, bien desservi par le réseau des transports en commun de Lyon). L'UGVR a transformé la salle de bal en bas en Village gastronomique; une partie de la salle sert à l'exposition des estampes Dong Ho et des photos du Viet Nam. La salle de spectacle en haut était réservée pour la partie artistique.

Village gastronomique

Cette année, la fête du Têt a été répertoriée dans la liste des manifestations officielles dans le cadre de l'année croisée **France-VietNam**. C'est la raison pour laquelle le Centre Culturel du Viet Nam en France a fait venir des artistes du Théâtre national du Viet Nam afin de renforcer le programme artistique du Têt.

Tham dự buổi lễ Tết cộng đồng năm nay, có sự hiện diện của nhiều quan chức cao cấp trong chính quyền Pháp và đại diện của các cơ quan Việt Nam:

-Ông ĐINH Toàn Thắng - Đại diện cho Đại sứ quán Việt Nam tại Pháp

-Ông Jean-Jack QUEYRANNE –Chủ tịch vùng Rhône-Alpes, Nguyên Bộ trưởng Pháp

-Ông Jean-Paul BRET - Thị trưởng thành phố Villeurbanne

-Bà Sonia BOVE, phụ trách mảng Sinh hoạt Hội đoàn thành phố Villeurbanne

-Ông ĐỖ Đức Long, Phó Giám đốc Trung tâm Văn hóa Việt Nam tại Pháp.

Và nhiều đại diện Chính quyền địa phương cùng các Hội đoàn có liên lạc mật thiết với Việt Nam (Club Rhône-Mékong, Hội Giúp đỡ Phát triển Y học, Hội Hữu nghị Pháp Việt).

Như mọi năm, hoạt động của sinh hoạt thường niên này được bắt đầu bằng khu vực triển lãm và ‘Làng Ẩm thực’. Tranh Đông hồ và những hình ảnh nước Việt Nam được trưng bày với lời giới thiệu chi tiết. Các quan khách thưởng thức các món ăn truyền thống của Việt Nam trong những ngày đầu năm như phở, bánh bèo, bánh cuốn, gỏi cuốn, nem, cơm chiên, bánh chưng, bánh tét, chè...với giá bình dân.

Năm nay, với sự tham gia của đoàn nghệ sĩ trong nước và thời tiết thuận lợi, đông đảo kiều bào và bạn bè Pháp đến tham dự buổi liên hoan. Các món ăn và giải khát dự trữ không đủ để đáp ứng với nhu cầu. Khán phòng dành cho văn nghệ cũng không còn chỗ.

De nombreuses personnalités de l'administration française et des organismes diplomatiques et culturels du Viet Nam y ont assisté :

-M. ĐINH Toàn Thắng, Ministre conseiller de l'Ambassade du Viet Nam en France

-M. Jean-Jack QUEYRANNE - Président de la région Rhône-Alpes, ancien Ministre

-M. Jean-Paul BRET - Maire de Villeurbanne.

-Mme Sonia BOVE - 2ème adjointe, Vie associative et Anciens combattants

-M. ĐỖ Đức Long, Vice-président du Centre Culturel du Viet Nam en France

Et de nombreux représentants des mairies dans la région, des associations œuvrant pour le Viet Nam (Club Rhône-Mékong, Association pour le Développement Médical au Viet Nam, Association Amitié Franco-Vietnamienne).

Les participants ont pu apprécier l'exposition des estampes Dong Ho et des photos sur le Viet Nam et déguster des mets spécifiques dans le ‘Village gastronomique’. On y trouve les plats traditionnels du Viet Nam servis durant les premiers jours de l'an tels que gâteaux du riz gluant et aussi 'phở', crêpes vietnamiennes à la vapeur, rouleaux de printemps, nems, riz cantonnais, et délices...aux prix coûtants.

Cette année, avec la participation des artistes du Viet Nam et la météo favorable (temps doux), il fallait pousser les murs pour faire face à la foule. Pour la première fois, la demande est supérieure à l'offre. Tous les plats, les boissons ont été bien vendus. Il n'y avait plus de places dans la salle du spectacle.

Gần 14g, các quan khách được hướng dẫn vào Hội trường. Sau màn múa Lân, Ông Vũ Văn Huân - Chủ tịch Chi hội, Ông Jean-Jack Queyranne, Ông Jean-Paul BRET và Ông Công sứ Đinh Toàn Thắng lần lượt chúc Tết cộng đồng và dân chúng Pháp trong vùng.

Đại diện chính quyền Pháp và Chi hội chúc Tết cộng đồng

Trong chương trình văn nghệ năm nay, phần biểu diễn của đoàn nghệ thuật trong nước từ Hát Quan họ, Xâm, chơi nhạc đến các điệu múa, trình diễn thời trang xưa và nay đã được khán giả đặc biệt hoan nghênh. Xen kẽ vào, các tiết mục của các nghệ sĩ trong vùng, đa số là sinh viên và nghiên cứu sinh của Hội sinh viên Việt Nam tại Lyon... đã mang lại sức trẻ và thể hiện tinh thần của thế hệ mới, vừa phát triển năng động, hội nhập với địa bàn, vừa luôn hướng về quê hương đất nước.

Cuối cùng là tiết mục xổ số với nhiều giải có giá trị do Viet Nam Airlines, Công ty Blanchin và nhiều đối tác thương mại tài trợ.

Tất cả mọi người đều thực sự cảm thấy hài lòng về kết quả của Lễ hội Tết năm nay - năm 2014!

*Đức Anh
Hiệu chỉnh : Mỹ Xuân (BTT)
Hình ảnh : Văn Hóa, UEVL*

Vers 14h, les convives se sont rendus à la salle du spectacle. Après la danse de la licorne, M. VU Van Huan, président de l'UGVR, M. Jean-Jack QUEYRANNE, M. Jean-Paul BRET et M. Le Ministre Conseiller DINH Toan Thang ont respectivement présenté les vœux de nouvel an.

La danse ' Fleurs de Jacinthe'

Le spectacle du Têt de cette année a été varié et riche sur le plan artistique. Les convives ont pu découvrir plusieurs facettes culturelles du Viet Nam à travers des chants Quan Ho, Xâm et des danses modernes et traditionnelles grâce à la participation des artistes du Viet Nam et des étudiants vietnamiens de Lyon.

Artistes du Viet Nam

La partie Tombola a été également appréciée. Plusieurs lots de grande valeur ont été offerts par Viet Nam Airlines, Ets Blanchin et d'autres organismes commerciaux.

Le public était très satisfait de la journée – la fête du Têt 2014.

*Đức Anh - Mỹ Xuân (BTT)
Photos : Văn Hóa, UEVL*

SINH HOẠT SẮP TỚI

*Thưởng thức nem rán đặc biệt,
giúp trẻ nghèo hiếu học*

**Chương trình bán nem gây quỹ học
bổng cho học sinh nghèo tại Việt Nam
tại Hội quán**

**Thứ bảy ngày 29/3/2014
từ 14g00 đến 18g00**

*(Chúng tôi có thể giao nem ở địa điểm khác
nếu có nhiều đơn đặt hàng)*

Nem thịt heo: 1€ / cái (đk 35x150, 90g)

Nem thịt gà: 1.5€ / cái (đk 35x150, 90g)

*Chương trình bán nem do Chi hội Rhône-
Hội Người Việt Nam tại Pháp tổ chức
nhằm giúp đỡ các trẻ em thuộc diện gia
đình nghèo khó, nhất là trong những
vùng hẻo lánh tại Việt Nam (qua hình
thức cấp học bổng, tặng sách đọc thêm)*

Đặt nem qua địa chỉ điện tử:

ugvr@laposte.net

ACTIVITÉS À VENIR

*Dégustez de délicieux nems en
réalisant des bonnes actions*

**Vente de Nems pour offrir des
bourses scolaires aux enfants pauvres
au Viet Nam au local de l'UGVR**

**Samedi 29 mars 2014
de 14h00 à 18h00**

*(Possibilités de livraison aux différents
endroits si commandes groupées)*

NEM au porc: 1€ / pièce (d35x150, 90g)

NEM au poulet: 1.5€ / pièce (d35x150, 90g)

*Cette campagne de vente des nems est
lancée par l'U.G.V.R. afin de pouvoir
aider les enfants des familles très pauvres,
notamment dans les villages reculés du
Viet-Nam (attribution de bourses, dons
des livres de lecture)*

Envoyez votre commande par mail à :

ugvr@laposte.net

Thông tin lãnh sự

Chúng tôi hân hạnh thông báo là Bộ phận
Lãnh sự của Đại sứ quán Việt Nam tại
Pháp sẽ trở lại Lyon vào ngày **thứ bảy
5/3/14** để tiếp tục giúp đỡ kiều bào trong
cộng đồng và bạn bè Pháp trong các thủ tục
hành chính.

Địa điểm làm việc:

Hội quán, 38 rue Ste Geneviève, Lyon 6

Thời gian:

Từ 10g30 đến 12g30 và từ 13g30 đến 17g

Nhằm tạo điều kiện thuận lợi cho đại diện
Đại sứ quán thực hiện công việc, chúng tôi
yêu cầu bà con cô bác lấy cuộc hẹn qua thư
điện tử ugvr@laposte.net, trong đó nêu rõ
vấn đề bà con cô bác cần giải quyết (hộ
chiếu, quốc tịch, hành chính...) hoặc qua
điện thoại số 06 95 03 10 99

Information consulaire

Nous avons le plaisir de vous annoncer
que le Service Consulaire de l'Ambassade
du Viet Nam en France reviendra à Lyon
le **samedi 5/3/14** pour continuer à aider les
membres de notre communauté et nos amis
français dans les démarches adminis-
tratives.

Lieu du travail:

UGVR, 38 rue Sainte Geneviève, Lyon 6

Horaires:

De 10h30 à 12h30 et de 13h30 à 17h

Afin de faciliter aux représentants de
l'Ambassade du Viet Nam de réaliser leur
tâches dans les bonnes conditions, nous
vous prions de bien vouloir prendre RV par
mail à l'adresse suivante ugvr@laposte.net
en précisant l'objet de vos demandes
(visas, nationalité, passeport...) ou bien par
téléphone au 06 95 03 10 99

Ngày Gặp gỡ Văn hóa

Chủ nhật 6 tháng 4 năm 2014 từ 11g30

Hội quán - 38 rue Ste Geneviève, Lyon 6
Métro B, trạm: *Brotteaux* hoặc *Part Dieu*
Tram T1, trạm : *Thiers Lafayette* hoặc
Collège Bellecombe

Chương trình:

11g30 : Đón tiếp và khai vị
12g00 : Bữa cơm thân mật
14g15 : Chiếu phim tài liệu
‘Chất độc da cam, một quả bom nổ chậm’

15g30 – 17g00: Thảo luận và trao đổi
trực tiếp với cô Hồ Thủy Tiên, người
thực hiện bộ phim.

Người lớn: 12 €

Hội viên: 10 €

Sinh viên & trẻ em: 8 €

Chỉ xem phim: tham gia chi phí tùy hỉ

Ghi tên bằng e-mail : ugvr@laposte.net

Hoặc bằng điện thoại : 06 95 03 10 99

Để tiện việc tổ chức, xin ghi danh trước ngày 4/4

Việt Nam :

‘Chất độc da cam, một quả bom nổ chậm’

Phim tài liệu của **Hồ Thủy Tiên** và
Laurent Lindebrings. Năm 2012, 57
phút, do Orchidées và Orange DiHoxyn
sản xuất.

Qua ba năm điều tra, các tác giả bộ phim
đã tập hợp những chứng từ của nạn nhân
chất độc da cam ở Việt Nam, gồm cả cựu
quân nhân Mỹ, nói về bệnh tật của họ ;
những giải thích của nhà khoa học nói rõ
hơn tác động của dioxin đối với con người
và môi trường ; những nhận định của luật
gia vì sao nạn nhân Việt Nam chưa được
thừa nhận quyền của mình trước tòa án
Hoa Kỳ, và khả năng kết án Mỹ sử dụng
chất diệt cỏ ở Việt Nam có hay không.

Nguồn : Ciné-club YDA Paris

Journée de Rencontre Culturelle

Dimanche 6 Avril 2014 à partir de 11h30

Local UGVR -38 rue Ste Geneviève, Lyon 6
Métro B: *Brotteaux* ou *Part Dieu*
Tram T1: *Thiers Lafayette* ou *Collège
Bellecombe*

Programme :

11h30: Accueil – Apéritifs
12h15: Repas amical.
14h15: Projection du film documentaire
‘Agent Orange, une bombe à retardement’

15h30 -17h00 : **Débat** en présence de la
réalisatrice du film **Thuy Tien Ho**

Adultes: 12 €

Adhérent UGVR: 10 €

Etudiants, enfants: 8€

Film seul: participation à volonté

Inscription par email : ugvr@laposte.net

Ou par téléphone : 06 95 03 10 99

Réservation souhaitée avant le 4/4

Vietnam :

‘Agent Orange, une bombe à retardement’

Un documentaire de **Thuy Tien Ho** et
Laurent Lindebrings. 2012, 57 min,
produit par Orchidées et Orange DiHoxyn.

Quarante ans après les derniers épandages,
la dioxine continue de faire des ravages.
Comment qualifier cette catastrophe
humaine et écologique que vivent le
Vietnam et sa population ? Au-delà du cas
vietnamien, quelle est la responsabilité des
Etats dans le choix des armes et de leur
utilisation en cas de conflit armé ? Quelles
sont les réparations possibles envers les
victimes et les pays dévastés ? Le film
aborde ces questions à travers des
témoignages et l’analyse donnée par des
scientifiques et historiens rencontrés au
Vietnam, en France et aux Etats-Unis.

Sources: Ciné-club YDA Paris

TUẦN LỄ VIỆT NAM

Thứ hai 7 tháng 4 - 18g30

Tòa thị chính quận 6

→Triển lãm «Văn hóa Việt Nam qua tranh dân gian Đông Hồ».

→Hội thảo “Giới thiệu về sự hợp tác vùng Rhône-Alpes và Vietnam”, Bà Véronique Moreira, Phó Chủ tịch vùng, phụ trách mảng Hợp tác của vùng Rhône Alpes.

Thứ sáu 11 tháng 4 – 18g30

→Hội thảo «Alexandre de Rhodes, người góp phần quan trọng việc hình thành chữ Quốc Ngữ Việt Nam» - Philippe Dumont, Chủ nhiệm tập chí «Carnets du Viet Nam».

Tòa thị chính quận 9^e

→Sinh hoạt học đường «Khám phá Việt-Nam» Jean-Pierre Nguyen, Chủ tịch Câu Lạc Bộ Rhône Mékong.

SEMAINE DU VIETNAM

Lundi 7 avril à 18h30

Mairie du 6^e

→Vernissage de l'exposition «La culture vietnamienne à travers les estampes populaires du village de Dong Ho».

→Présentation “La coopération décentralisée Rhône-Alpes/Vietnam”, par Madame Véronique Moreira, Vice-présidente aux Coopérations solidaires, Région Rhône-Alpes.

Vendredi 11 avril à 18 h 30

→Conférence «Alexandre de Rhodes, inventeur de l'écriture vietnamienne moderne» par Philippe Dumont, rédacteur en chef de la revue «Carnets du Viet Nam».

Mairie du 9^e

→Animations scolaires «Découverte du Vietnam» par Jean-Pierre Nguyen, Club Rhône Mékong.

L'Association des Vietnamiens de l'INSA &
l'Association des Ingénieurs et Diplômés INSA Lyon
vous invitent aux

RENCONTRES INTERNATIONALES INSA LYON / VIETNAM

17 & 18 MAI

Campus INSA - amphithéâtre de la Rotonde des Humanités

SAMEDI 17 MAI - 13h30 / 18h30

- Accueil d'E. Maurincomme, directeur de l'INSA de Lyon et M-P. Favre, directrice des relations internationales.
- L'INSA & le Vietnam, par S. Maximilien, chargée de Mission Vietnam.
- Le système éducatif au Vietnam, par le professeur Odon Vallet (philosophe et écrivain).
- Présentation de l'AVI & de l'AIDIL.
- Le développement économique du Vietnam actuel, par l'Am-bassade du Vietnam.
- Témoignage de Duc Co Minh (LY CI 68).
- Utilité du réseau INSA Lyon / Vietnam, par S. Maximilien.
- Echanges avec l'assistance.
- Buffet Dînatoire, à partir de 18h30

DIMANCHE 18 MAI - 10h / 12h

- Visite du quartier Confluence.

* programme provisoire

Participation aux frais

Samedi 17 mai : 20 ou 30€ selon votre situation
Dimanche 18 mai (visite de Confluence) : 10€

aidil
Association des
Ingénieurs et Diplômés
INSA de Lyon

Pour vous inscrire, remplissez le formulaire en ligne:

<https://docs.google.com/forms/d/1rVIY97OIOGV6AixlRofidl6FOXDHbUNwwYCIFPRY5o0/viewform>

Những người Việt thăm lạng (2)

Kỳ 2: Bác Lương

Lần đầu tiên gặp gỡ- Xin đừng đưa tôi lên báo

Đó là câu nói Bác đã vừa cười, vừa như tha thiết và khẩn khoản nói với chúng tôi...

Tôi có duyên gặp Bác một ngày đầu tháng Chín. Đó là vào một buổi lễ làm việc hành chính, có các đại diện của Đại Sứ Quán từ Paris về Lyon để giải quyết các thủ tục hành chính cho bà con nơi đây và các vùng lân cận. Hoạt động này đã được tiến hành trước đó, theo định kỳ ba tháng một lần. Hôm đó là lần thứ ba...

Từ sáng, tôi đã thấy Bác. Mái đầu đã bạc phơ. Đôi mắt rất sáng và tinh anh, nhiều khi đọc không cần mang kính....Dái tai rất to và dài. Chiếc lưng hơi còng nhưng dáng đi vẫn hết sức nhanh nhẹn....Sinh viên chúng tôi hôm ấy có mặt khá đông để phụ các công việc in ấn, tư vấn và nước sôi,...Chúng tôi nhìn nhau và đùa: “Trời đất, có khi Bác đi còn nhanh hơn tụi mình!” Và quả thế thật...

Chúng tôi còn ngạc nhiên hơn khi biết, ở tuổi 80, Bác tự lái xe một mình đến đây và tự đi làm các thủ tục của mình...

Gương mặt người cực kỳ đôn hậu, cùng nụ cười mà thời gian đã thoảng qua một vẻ đẹp móm mém... Cái hơi móm mém và những nếp nhăn ấy, đẹp như màu và hương thời gian...

Tôi còn đề ý thêm, tất cả các cô chú trong Hội, đều tiếp đón Bác rất kính trọng, cũng như sự ân cần và trù mến của Bác, với tất cả mọi người.

Đến chiều thì Bác quay trở lại. Lúc này chúng tôi đã xong bữa trưa và các chú bác trong Đoàn Tham tán lại trở về với công việc.

Chú kêu tôi lại, và giới thiệu Bác với tôi, về nhiệm vụ mà chúng tôi cùng đang thực hiện: ghi lại đôi dòng về những cuộc đời đáng kính, để tuổi trẻ chúng tôi hiểu những gì mà thế hệ trước đã trải qua. Như thế, chúng tôi sẽ có thêm nhiều nghị lực và lý tưởng từ những tấm gương để sống một cách ý nghĩa hơn.

Bác vội vàng xua tay và lại nở một nụ cười hiền hậu: “Đừng, đừng có đưa tôi lên báo nha! Tôi không thích mấy vụ về publicité (quảng cáo) ấy đâu!”

Chú cười và tiếp tục giải thích: “Không, Bác à, nhưng chúng cháu cần phải biết... Chi là kể lại những gì sự thật đã diễn ra và không tô vẽ thêm gì đâu...”

Nhưng Bác vẫn xua tay và lắc đầu, cười rất nhẹ nhàng...

Chú Khanh thì nhìn tôi, ý nhị lắc đầu cười và nói: “Bác lâu nay vẫn thế, khiêm tốn lắm...Bác không thích những hoạt động tô vẽ hay đình đám đâu...”

Còn tôi thì thấy lòng bình yên và nhẹ nhõm vô cùng. Trong những giây phút ấy, giữa những con người này....Tận tụy cống hiến và đóng góp. Nhưng tất cả đều như muốn tự khuất lấp mình... Như những tia nắng mặt trời hờn hậu, nắng ấm mà chẳng muốn ai biết đến hay cảm ơn mình...

Chú tiếp tục giải thích và cười rất vui, rằng tất cả những điều chúng tôi viết, sẽ đưa Bác đọc lại trước khi gửi hay in ở đâu đó...

Tôi quan sát cuộc “giảng co nhiệt tình” giữa hai lý tưởng này: một bên là sự khiêm tốn

và thâm lặng, một bên là sự mong ước giữ lấy và lan rộng điều tốt lành cho những thế hệ sau... Và tôi thâm cảm thấy biết ơn vô cùng...

Và tôi chợt thấy mình đứng vào một tình huống hơi khó xử: Nếu tôi viết, tôi sẽ “làm lộ” những điều mà vì bản chất khiêm tốn, Bác sẽ không muốn người khác biết về mình. Nếu tôi không viết, tôi lại thấy có lỗi vì đã không hoàn thành “nhiệm vụ”. Vì hơn cả, tôi, cũng như Chú, thật sự muốn phổ biến những cuộc đời có sức lan truyền tình yêu thương...

Sau cùng, để “dàn xếp” nhanh chóng và ổn thỏa sự “nài nỉ” này, Bác “án định”: “Vậy thì một ngày cuối tuần này hoặc tuần sau, tôi mời Chú, Chú Khanh và cháu này về nhà... Một bữa cơm nhà quê gọi là... Vì tôi giờ ở một mình cũng buồn... Mình đi sau kể cũng buồn.”

Rồi nhanh nhẹn, Bác chỉ cho tôi xem, không cần mang kính, một Visa kỷ vật từ những ngày rất xưa của những năm 70, do chính quyền miền nam cấp. Bác háp háp cười, đôi mắt vừa vui vừa hoài niệm: “Những cuốn sổ như thế này, giờ kiếm không ở đâu có đâu”. Rồi Bác “khoe” với chúng tôi, những con dấu của Liên Xô, của Mỹ, của Pháp đóng vào cuốn hộ chiếu. Cuốn sổ được giữ gìn kỹ càng và như vẫn còn mới ở tuổi 40 của nó...

Cuộc trò chuyện đến đây thì tạm ngưng, vì đã tới phiên Bác làm thủ tục.

Chú nháy mắt với tôi: “Bác nói vậy nhưng con vẫn cứ viết nhá!” và hai chú cháu cười rất tâm đắc... Tôi thực lòng muốn được viết về cuộc đời Bác... Tôi đã thực sự bị cuốn hút vào ý tưởng của Chú. Chú đã từng nói với tôi, Chú biết nhiều về các Bác, nhưng Chú muốn một người trẻ viết, với một góc nhìn trẻ, những chuyện xảy ra trong những cuộc đời đáng quý đã đi qua...

Nên tôi **Đa**, và rất vui khi được là người nghe kể chuyện và ghi chép lại... Tôi tự hứa sẽ viết ra tất cả những dòng chân thực nhất, về một trong những cuộc đời, mà tôi tin là đẹp, là ý nghĩa và thư thái nhất. Mà khi đọc nó hay soi vào nó, người ta sẽ có đủ tình yêu và động lực để viết tiếp và nối tiếp những trang đẹp nhất cho cuộc đời mình...

Và tôi sẽ viết, từ những gì tai nghe mắt thấy và cảm nghiệm một cách chân thành. Tôi tin rằng Bác sẽ vui khi biết được những dòng này sẽ mang lại lợi ích cho người đọc nó. Và đó cũng là niềm hy vọng và mong mỏi nhất của tôi khi thực hiện “công việc” này. Nói là công việc, nhưng cũng là một niềm vui. Như thể là đi học và nghe thầy giảng... Thay vì học các định lý hay định đề mà là nghe kể chuyện và gom góp dành dụm lại để chia sẻ, những bài học tinh thần của những cuộc đời hạnh phúc đầy ý nghĩa.

Bác đi xin Visa để về Việt Nam. Vợ Bác mới mất cách đây vài tháng. “Tôi già rồi, phải về thôi, lá rụng về cội mà. Mà mai một có lẽ cô cậu cũng vậy. Giờ còn trẻ thì còn thích ở lại đây. Già rồi chắc cũng như tôi...”

“Lá rụng về cội” cũng là một tựa đề mà chú Khanh đề nghị tôi nên lấy làm tựa cho bài viết này...

Tôi được biết thêm là mấy tháng nay, Bác vẫn tự đi chợ, nấu ăn một mình, sau khi nhà Bác mất... Bác nói về sự việc này một cách bình thản và vẫn vui tươi, có lẽ vì Bác biết vợ Bác chỉ là “đi sớm hơn” và sẽ đợi người ở một nơi khác. Để rồi họ sẽ nhanh chóng đoàn tụ và sẽ lại sống hạnh phúc bên nhau...

Những giây phút này, người ta thậm hơn những lời thơ như:

“Chỉ còn anh và em

Cùng tình yêu ở lại...” (Xuân Quỳnh)

Tôi đoán là hai vợ chồng đã sống rất hạnh phúc. Hai người mở một nhà hàng Việt, đặt tên là Đại Nam (một quốc hiệu của Việt Nam dưới thời vua Minh Mạng, từ 1839 cho đến

1945) và đã đóng góp rất nhiều cho Chi hội từ những ngày đầu tiên và mãi về sau này, đặc biệt là trong các dịp Lễ Tết, từ thiện. Bác là người đóng góp nhiều nhất về mặt tài chính để mua và xây dựng Hội quán thân yêu ngày hôm nay. Lúc này, khi đề cập đến những “anh em đồng chí” ngày trước của Bác và những gì các bác đã làm cùng nhau, vui miệng Bác nhớ lại: “Ngày ấy, chúng tôi cùng làm và chiêm cả hàng ngàn cái nem”...

Những thông tin này, tôi thu lượm được từ chú Khanh...

Chú lập đi lập lại nhiều lần: “Bác khiêm tốn cực kỳ...Bác không muốn ai biết về mình đâu...Con cái Bác học rất giỏi, nhưng không ai biết cả, và họ cũng luôn sống hết sức kín đáo. Bác thì không nói, không khoe bao giờ...”

Chú cũng cho biết thêm, những trường hợp ấy, Việt kiều thành đạt ở nước ngoài rất nhiều, nhưng hầu hết đều kín đáo. Trong số đó, có không ít người là con của những người thợ bình thường, ra nước ngoài vào thời buổi khó khăn và trôi dạt...

Tôi chợt thấy lòng thật ấm, và ao ước được gặp thêm nhiều những con người như thế. Tôi tin rằng tất cả những tư tưởng và đức tính tốt lành ấy có sức lan tỏa mạnh mẽ, đến tất cả những ai được có cơ hội tiếp cận chúng. Và về phần mình, tôi tự hứa sẽ làm tốt nhiệm vụ của một “người đưa tin” và “người kể lại”.

Tên đầy đủ của Bác là Nguyễn Phát Lương. Bác sinh năm 1933, vị chi đến nay là tròn 80 tuổi. 80 tuổi mà được như Bác, tôi thâm nghĩ, quả là niềm ước ao của tất cả mọi người.

Bác là người qua sau Bác Mười (cùng những người đồng bào khác được gọi là Công Bình), theo một học bổng của chính quyền miền nam. Qua bên này, Bác cũng tham gia vào các hoạt động chống chiến tranh. Những con người như thế, có khi được gọi là nhóm “Ăn cơm quốc gia, thờ ma Cộng sản”...

Chúng tôi (chú Khanh và tôi) trò chuyện trong lúc chờ Bác làm thủ tục. Thông qua cuộc nói chuyện này, tôi còn biết thêm một điều vẫn hiển hiện lâu nay mà mình không để ý: Ở Pháp thì làm chính trị dễ hơn Việt Nam. Vì nói chung những quốc gia có địa hình dạng tròn, khum thì dễ có một nền chính trị đồng nhất hơn những nước có dạng dải dài như Việt Nam.

Đúng là mọi khoa học đều liên quan mật thiết với nhau. Từ ngày quen các cô chú và đặc biệt là nghe Chú nói chuyện, tôi cũng đam mê thêm môn lịch sử và địa lý. Quan trọng nhất là nhận ra và thực sự thấm thía rằng, cuộc sống là một thể thống nhất không tách rời và luôn phụ thuộc lẫn nhau trên tất cả mọi phương diện.

Chú Khanh tâm sự thêm về những điều cần làm nhất lúc này cho đất nước là xây dựng lại khối đại đoàn kết bằng tình yêu thương và những lời xin lỗi cần thiết. Vì không ai có thể đi qua lịch sử mà hoàn toàn không để lại những điều chưa như ý, đôi khi là làm lỗi...

Tôi tâm đắc với một câu nói của chú: “Một ngày hòa bình bằng một tỷ năm chiến tranh...” Như thế trong một gia đình hay giữa những người bạn có xích mích, đôi khi chỉ cần một nụ cười và lời ái ngữ chân thành,... thì một khoảng khắc ngắn ngủi cũng đủ để đập tan đi hết mọi mâu thuẫn và để gió cuốn đi, để nước cuốn trôi hết mọi tị hiềm...

Để làm mạnh mẽ hơn tình đoàn kết giữa mọi giai cấp, thì hòa giải mọi sự hiểu nhầm, xoa dịu những bất công đang lấy mất niềm tin là những điều tối cần thiết... Cần chấp nhận và thật lòng tha thứ và bỏ qua quá khứ để chung tay nỗ lực hết sức cho hiện tại và cùng hướng về tương lai...

Lịch sử đã trôi qua... Có ai đó đã từng nói rằng, nếu bắn vào lịch sử bằng một viên đạn thì tương lai sẽ bắn vào hiện tại một quả đại bác...

Khi làm được như thế, chúng ta sẽ thực sự có được độc lập từ chính nội lực của mình và nâng cao được dân trí. Và đây chính là nền tảng của một dân tộc giàu mạnh.

Càng gặp gỡ và nói chuyện với nhiều Việt kiều ở đây, tôi càng hiểu thêm tâm tư của họ. Của những người con xa quê thực sự yêu nước thương nòi và luôn trăn trở, suy tư về đất nước. Không chỉ phê bình suông, từng ngày họ đang góp sức dựng xây quê hương, không kể khoảng cách xa gần...

Lúc này thì Bác đã xong thủ tục và quay trở lại. Bác đi thăm hỏi một số người bạn, vẫn với dáng đi rất nhanh nhẹn và gương mặt phấn khởi. Tôi mượn chiếc máy ảnh Canon của chú Hóa và chụp được tấm ảnh này...

Ảnh chụp trong ngày làm việc Lãnh sự tại Hội quán của Chi hội người Việt vùng Rhône-Lyon (Bác cùng với chú Mít, một người luôn ủng hộ những sinh hoạt của Chi hội)

Thăm hỏi ân cần những người quen rồi, Bác chào tạm biệt và chia tay ra về, để còn nấu ăn bữa chiều. Bác không quên nhắc lại chúng tôi lời mời cho “một bữa ăn nhà quê” vào một ngày cuối tuần sắp tới.

Và luôn luôn, từ lúc gặp Bác cho đến lúc chia tay người, tôi thấy một nụ cười háp háy trong đôi mắt, đã đầy những vết chân chim.

Lần thứ hai gặp gỡ- Một bữa ăn nhà quê

Lần này, tôi đạp xe đến nhà Bác, vào một buổi chiều thứ bảy mùa đông. Căn hộ nằm ở tầng số 3, gần trạm metro Garibaldi, thành phố Lyon.

Bác đón tiếp tôi niềm nở và trên gương mặt hầu như lúc nào cũng thường trực một nụ cười đôn hậu thanh thản và nhẹ nhàng. Bác ăn bận lịch sự và gọn gàng, quần tây và áo sơ-mi, như một công chức. Trông Bác lúc nào cũng vui tươi, mạnh khỏe và năng động.

Tôi chợt nhớ lại một nhận xét thường được nghe từ hồi nhỏ đến giờ từ người lớn: “Bé này lớn lên hay gặp được quý nhân và hay được giúp đỡ.” Tôi cảm thấy mình là người vô cùng may mắn. Những thành tích nho nhỏ mà tôi đã đạt được thường đến từ nhiều sự giúp đỡ bất ngờ. Tôi thâm nghĩ và biết ơn ông bà, tổ tiên và ba mẹ mình, những người đã giúp đỡ người khác và để lại cho tôi di sản và kho tàng quý báu nhất: những người tốt bụng mà tôi đã gặp, những sự giúp đỡ vào đúng lúc cần thiết nhất. Quả thật, không có điều gì mất đi trong cuộc sống này, mọi điều thiện ác đều đã được ghi dấu lại và mọi sự vận hành theo một quy luật công bằng và kỳ bí vì ta chưa hiểu hết.

Tôi sinh ra ở một mảnh đất có truyền thống tâm linh và tôn giáo, mà tâm thức mọi người dân hầu như đều được ươm mầm Phật giáo, dù ta có theo đạo hay có ý thức về điều này hay không. Tôi tin rằng, trong đời mình, có lẽ tôi đã gặp rất nhiều vị Phật và Bồ Tát. Họ không phải lúc nào cũng cạo tóc hay mặc áo cà sa. Họ cũng bận cả quần tây, áo sơ mi, họ vẫn để tóc, và đôi khi, trong những cuộc vui, họ vẫn cho phép mình thưởng thức một chút rượu. Nhưng những tư tưởng, những hành động, những điều họ nói ra và cái tâm của họ thì tôi cứ ngỡ như là của những vị Phật giữa đời thường. Tôi thường dùng cảm nhận của mình để “cảm” về một con người mình được gặp gỡ. Tôi thích ở bên cạnh những người cho tôi một cảm giác rất yên bình và tự tại. Tôi tin rằng đây là những Bạc Bồ Tát mà Trời Đất đã cho tôi cơ hội được tiếp xúc và học hỏi.

Và Bác Lương là một người như thế. Một người có sức hút kỳ lạ. Một người mà tôi cứ muốn được gần gũi mãi. Ở bên Bác, tôi có cảm giác yên bình và thoải mái, như đang ở bên ông bà tôi. Như được ở dưới bóng một cây đại thụ râm mát vào một trưa hè nóng nực. Tôi thích nhìn khuôn mặt hiền hòa và nụ cười của Bác, tôi thấy tâm hồn mình được tưới tắm và lớn lên. Một cách lạ kỳ, những điều này, tôi không thể lý giải hết bằng ngôn từ...

Chỉ khi nào ta gặp được ai đó, hay bước vào một nơi linh thiêng, một ngôi đền, một nhà thờ hay một ngôi chùa, khi nghe một tiếng chuông, và đột nhiên cảm thấy lòng mình lắng lại, và muốn gắn bó với con người, với cảnh vật và với nơi chốn đó, tôi tin rằng tất cả chúng ta đều sẽ đồng điệu và gặp nhau ở cảm giác này. Cảm giác được an toàn trong một nơi nương náu của tình thương và hiểu biết.

Bác hơi ngạc nhiên:

- Đi có một mình thôi hả? Cô cứ mang dép vào, không có sao đâu!

Đúng ra thì tôi sẽ cùng đi với Chú. Nhưng dạo này thì Chú cũng bận, và sắp xếp một buổi thuận tiện cho cả hai thì chưa được nên Chú vui vẻ phân công cho tôi “Con đi một mình cũng được chứ hả?” và tôi thì sung sướng nhận lời.

Căn nhà bài trí theo kiểu Tây, gọn gàng, sang trọng và thanh nhã. Cũng giống như ở nhà bác Mưu, tôi cũng bắt gặp những bức tranh khảm xà cừ đậm chất Việt Nam. Một bức tranh vẽ bốn mùa Xuân Hạ Thu Đông. Có một chiếc tủ nhỏ trưng những vật lưu niệm nhỏ từ những chuyến đi du lịch của gia đình Bác. Trên tường treo cuốn lịch có ảnh của cả đại gia đình. Bác có hai người con, một trai, một gái, hai cháu nội và ba cháu ngoại.

Có một cây đàn organ lớn đặt ở góc nhà. Tôi vẫn thường bị lôi cuốn bởi các loại nhạc cụ và rất thích ngắm nhìn nó. Tôi hỏi “Bác chơi đàn này ạ?” Bác trả lời không, nhưng trước kia, cây đàn là nơi mà bác gái vẫn thường chơi. Tôi không dám hỏi nữa, sợ chạm vào nỗi buồn.

Nhưng tôi đoán sai, vì đôi mắt Bác thoáng lên một nỗi buồn, nhưng được bao bởi một lòng trìu mến và yêu thương khi nói về vợ Bác. Có một nỗi buồn nhưng không bi lụy, không sầu thương. Có một nỗi nhớ nhưng không ai oán và xa cách. Tôi tưởng như nỗi buồn nhớ của Bác đẹp một cách dịu dàng và trong trẻo. Nỗi buồn nhớ của một người biết rằng mọi sự xa cách chỉ là tạm thời và rằng chúng ta không bao giờ biến mất hay chết đi. Tôi chợt nhớ đến một câu hát của nhạc sỹ Trịnh Công Sơn:

*Không có đâu em này, không có cái chết đầu tiên
Và có đâu bao giờ, không có cái chết sau cùng...*

Hay như một lý giải nên thơ và hồn nhiên của văn sĩ Lữ trong tác phẩm “Tôi ước ánh mặt trời”:

*Có những chuyến bay khác nhau, như ngày chúng ta vào đời khác nhau, đó là **aller**. Và chuyến trở về, **retour**, chúng ta có thể vì lý do này hay lý do khác, không thể mua vé về cùng một ngày, của cùng một hãng hàng không. Nhưng chúng ta luôn ở bên nhau, chỉ cần chúng ta nghĩ đến nhau...*

Vâng, không có điều gì có thể mất đi, đặc biệt là tâm thức, tình cảm và tâm hồn con người. Với mái tóc bạc, với khuôn miệng và nụ cười móm mém hiền hậu tuổi bất thập lai hy, sự chia tay tạm thời này có thể làm Bác buồn, nhưng tôi đoán Người cũng tin chắc rằng sẽ sớm gặp lại người bạn đời của mình ở một nơi tươi đẹp khác.

- Cô biết chơi không, chơi cho tui nghe vài bản?

Tôi đàn tập tễnh, rồi quay trở lại bàn nghe Bác nói chuyện... Bác kể về người vợ với nỗi thương nhớ triu mến và với cả nụ cười. Một nụ cười tôi không tả ra được, một nụ cười

của hiểu biết và yêu thương, của niềm tin và hy vọng...

- Bác gái mới mất cách đây 3,4 tháng. Bà mới 72, tui thì 80. Về lý thì tui già hơn, tui phải mất trước mới đúng. Nhưng ông trời lại cho Bà đi trước, nên tui về Việt Nam thôi...

Rồi Bác dẫn tôi ra cửa sổ, và chỉ cho tôi thấy ở phía dưới tầng trệt, nhìn xéo qua bên kia đường, tấm bảng sáng đèn ghi tên “Nhà hàng Đại Nam”.

- Trước vợ chồng tui làm ở đó. Giờ thì bán rồi. Làm nhà hàng cũng vất vả lắm. Nhưng vì con vì cháu mình phải ráng làm. Trả lương cho nhân công rồi phải trả phần phí thuê nhân công cho Nhà nước nữa, thậm chí còn cao hơn khoản lương kia...

Và Bác cười:

- Bên này làm “ông chủ” không sướng đâu!

Điều này tôi đã từng nghe một cặp vợ chồng lớn tuổi người Việt chia sẻ. Hai Bác cũng mở một nhà hàng ở ngoại thành Lyon. Luật bên này chặt, nên có khi người ta bắt gặp thấy người nhà phụ mình làm, cũng bị phạt vì tội “bóc lột sức lao động”, thuê người làm mà không có hợp đồng, kể cả con cháu muốn phụ mình, cũng không được. Rồi lương nhân công, trả cho họ 1, phải gửi cho Nhà nước 2. Rồi chi trả bảo hiểm cũng khá cao, vv. và vv. Qua nhiều cuộc nói chuyện với các cô chú bên này, tôi được biết so với các nước châu Âu khác, Pháp có chính sách phúc lợi xã hội tốt. Nhưng cũng cần biết thêm, ở đây, người giàu bị đánh thuế khá nặng, đến 70%. Và rất thiệt thòi cho những người độc thân lương cao...Nhu thế thì người nghèo được lợi, nhưng nhiều người giàu thấy bất mãn đến độ phải đổi quốc tịch. Thật khó có một chính sách nào có thể thỏa mãn tất cả mọi người, vì bản chất con người ở bất kỳ đâu cũng là 9 người 10 ý. Ở đâu cũng có những người hài lòng, những người hạnh phúc, những người bất mãn và những người bất hạnh...

Nhưng tôi thâm nghĩ, những người giàu có, nhờ tài năng kinh doanh, hay làm nghệ thuật, giàu lên được là nhờ tài năng của chính họ tỏa sáng, và cũng là nhờ có nhân công, có công chúng ủng hộ. Bây giờ, nếu họ góp lại vào xã hội 70%, có thể coi như là sự giúp đỡ và lời cảm ơn đối với những người ủng hộ mình. Đúng ra thì chúng ta sống dựa vào nhau. Tôi thấy biết ơn sự đối xử rộng rãi của Chính phủ Pháp cho sinh viên quốc tế, khi đã trợ giá khá nhiều cho chúng tôi về nhà ở ký túc xá, về giá đi lại các phương tiện giao thông công cộng...

Tôi được biết thêm nhiều người dân Pháp bất mãn với những người định cư, những người ít làm việc, ở nhà sinh con nhiều, nhận trợ cấp xã hội và những thế hệ thanh niên nhập cư lười lao động và thích phá phách... Vì thế mà nảy sinh thêm phân biệt chủng tộc và sự chia rẽ, và những hiểu nhầm...Tôi thâm nghĩ, luật nhân quả cũng đúng ở đây, không chỉ cho từng cá nhân mà cũng đối với cả dân tộc. Các thế hệ thực dân ngày trước, vì lòng tham rất con người, đã đến một số quốc gia và bóc lột người dân ở đó. Giờ đây, các thế hệ sau của dân tộc ngày trước bị áp bức, khi đã là người dân nhập cư, họ quay lại “quậy phá chính quốc”, trên đường phố, ở các bến metro...Tôi nghe một số người bản xứ nói giờ đây, nhất là ở Paris, người Pháp thích dọn về ở các vùng lân cận và nông thôn, chấp nhận đi làm xa để tìm kiếm sự yên bình, nhường đất thành thị lại cho người nhập cư từ Châu Phi, từ các nước thuộc địa xưa...

Rồi Bác chia sẻ thêm:

- Tui mua vé của Vietnam Airlines rồi. Kể ra thì mua của Air France cũng được, có khi lại rẻ hơn. Nhưng tui thích mua của mình hơn. Mình làm ra được bao nhiêu thì phải đóng góp cho đất nước mình chứ, phải không cô?

Tùng đẩy lời đủ làm tôi thâm thía hơn bao nhiêu lời kêu gọi về “Người Việt Nam xài

hàng Việt Nam chất lượng cao”. Thế là làm gì, từng điều nhỏ nhặt nhất, Bác cũng luôn nghĩ về quê hương.

Và tôi đoán là Bác không bao giờ phải nhiều lời để dạy bảo con cái. Vì qua những câu nói, những cử chỉ và hành động của mình, Người đã nêu ra một tấm gương sống để các thế hệ sau noi theo một cách nhẹ nhàng mà không cảm thấy bị áp đặt.

Bác dẫn tôi đi một vòng quanh thăm nhà. Vào căn phòng của hai vợ chồng, giờ chỉ còn Bác. Trong phòng có một chiếc xe đạp tập thể dục. “Tui vẫn thường tập cho khỏe người”-Bác bảo. Bác chỉ cho tôi xem con cháu Bác và giới thiệu, giọng rất vui và tự hào một cách nhẹ nhàng. Tôi đã từng nghe các Cô Chú ở Hội quán nói rằng con của Bác là những người rất giỏi và cả gia đình là những người khiêm tốn. Họ làm việc cho những công ty tổ chức lớn về kinh doanh và học thuật.

Bác tâm sự:

- Đòi mình qua bên này, so với người ta thì được 2-3. Mình cố gắng làm, hy sinh cho đời con được 4-5 là tốt, rồi đời cháu được 6-7 cho bằng bằng với Tây là mình mừng...Việt Nam mình muốn được sung sướng hơn, thì phải chấp nhận làm việc vất vả hơn...

- Hồi đó vợ chồng tui vừa làm nhà hàng, vừa nuôi con, chăm con cũng cực lắm, nhưng mà vui. Rảnh thì tôi lại lên Hội quán. Tính ra thì tôi là người gắn bó với Hội quán nhiều, vì các cô chú bác khác, có con rồi và nhiều công việc thì ít có dịp lên đó hơn...

Đây là những dòng tâm sự ngắn ngủi Bác nói về công lao của vợ chồng mình trong việc thành lập và các hoạt động của Hội quán. Về sau, tôi có hỏi thì Bác cũng xua tay cười cười...Càng lúc, tôi càng cảm thấy vai trò của mình không phải như là một “phóng viên nhỏ” đang thực hiện phỏng vấn, mà giống như một đứa cháu lâu ngày về thăm ông mình và chăm chú nghe ông kể lại những chuyện ngày xưa...Tôi biết rằng Bác sẽ không trả lời trực tiếp những câu hỏi trực tiếp liên quan đến bản thân mình theo kiểu hỏi-đáp trong một cuộc phỏng vấn, như đức tính khiêm tốn sẵn có của Người. Từ đó, tôi biết rằng “chiến lược” của mình là lắng nghe và ghi lại trung thực tất cả những lời chuyện trò...Rồi tất cả những điều này sẽ tổng hợp và đúc kết lại một cách tự nhiên, như là vẻ đẹp “hữu xạ tự nhiên hương” mà tôi luôn cảm nhận được khi ở gần Bác.

Tâm lòng của người Ông bà, người Cha mẹ Việt Nam là lúc nào cũng lo cho con, cho cháu. Điều này, tôi càng chứng kiến rõ hơn trong một lần thăm Bác sau đó.

Bác cũng chỉ và giải thích cho tôi những đồ vật thu lượm từ các chuyến du lịch. Những bộ sưu tập cốc rượu, tách bình uống trà cổ kim đông tây, như một thú vui chơi đồ cổ của Bác. Bác nâng niu và kể về chúng say mê, như kể về những truyền thuyết. Tôi ước rằng mình hiểu biết thêm về lịch sử và đồ cổ để có thể đánh giá những đồ vật ấy tốt hơn. Tất cả đều xinh xắn và dễ thương và được giữ rất mới, rất nâng niu và cẩn trọng...

Rồi hai bác cháu ngồi vào bàn. Chiếc bàn ăn cơm và salon đều được đặt trong một phòng khách rộng, tạo một không gian ấm cúng. Chiếc bàn hình chữ nhật, ở một góc có đặt một chiếc laptop lớn, màn hình rộng. Ở tuổi 80, hàng ngày Bác vẫn dùng nó để lướt mạng và đọc các báo như Le monde...

Tôi bắt đầu tác nghiệp, tôi lấy trong túi ra máy ảnh, bút giấy và bí mật bật điện thoại để ghi âm.

Tôi thoáng thấy nét mặt Bác băn khoăn, và Bác lại xua tay như mọi lần, như nài nỉ tôi:

- Cô ơi, viết nhẹ thôi nha cô, đừng bày vẽ làm gì!

Tôi cười và “trấn an” Bác:

- Bác yên tâm, có gì con viết nấy, như là kể chuyện thôi, không thêm bớt gì cả.

Và để minh họa, tôi lấy ra bài viết về bác Muu lúc trước, đã in ra sau góp ý của Chú. Tôi mời Bác đọc cho vui.

Bác vừa đọc vừa cười:

- Bác Muu giờ chắc lớn tuổi lắm?
- Dạ, Bác Muu đã 93...
- Bà Denise khỏe không?
- Dạ, bà vẫn khỏe và trí nhớ rất tốt...

Bác đọc tiếp, nụ cười hình như luôn hé nở trên môi, phảng phất... Mỗi lần nhìn vào gương mặt Bác, tôi lại nghe tâm mình thanh thản lạ lùng...

Bác hỏi tôi đã đói chưa:

- Tui làm món này đãi cô!

Rồi hai bác cháu vào bếp.

Như những căn bếp Pháp khác mà tôi rất thích, bếp nhà Bác nhỏ nhắn, bài trí gọn gàng và tiện nghi... Điều đáng chú ý là có chiếc bàn học nhỏ kê bên cạnh. Trên bàn là cuốn từ điển Larousse đang xem dở, một vài cuốn sách tiếng Anh, cùng một chiếc radio đã cũ.

Bác giải thích:

- Vừa nấu ăn, tui vừa tranh thủ học, nghe đài, đọc viết thì đó cho vui...

Lúc bấy giờ, “vạn sự khởi đầu nan”, sau hơn một năm ở Pháp, tôi bắt đầu “thấy gian nan thì nản”... Khá tự ti vì vẫn chưa hòa nhập tốt ở trường và tiếng Pháp, nhất là tiếng Pháp trong giao tiếp sinh hoạt thường ngày vẫn chưa vào guồng được... Ấy thế mà nhìn gian bếp, nhìn góc bàn và nghe câu nói đó, chán nản bắt đầu tạm biệt tôi. Tôi lại thấy mình có hứng thú và quyết tâm hơn. Tôi cũng thấy xấu hổ vì mình lười nhác và dễ chán quá. Cũng lại một cách không lời, Bác nhắc nhở tôi về tinh thần ham học và tự giác. Có lẽ đó cũng là cách Bác dạy con thành những người tài...

Trong lúc tôi nghĩ như thế thì Bác đã thoăn thoắt mở tủ lạnh và lấy ra cái nguyên vật liệu cho bữa tối: Một đĩa rau dền luộc, nem để chiên và tô bún đã luộc.

Tôi muốn phụ Bác làm, nhưng Bác xua tay:

- Cô đứng đây cho vui là được rồi, tui làm quen tay rồi.

Và Bác, không những quen tay mà còn cực kỳ chuyên nghiệp.

Bác cho rau dền vào một cái chảo khá nặng, thêm một chút bột nêm, rồi điệu nghệ đảo cái chảo để trộn đều bột nêm vào rau. Tôi hỏi Bác mua rau dền ở đâu, vì hơn cả năm nay tôi không được thấy, Bác cười nói: “Tui hái ở đằng sau nhà. Đây là của Trời cho, là rau dền mọc dại.”

Nhìn Bác làm, tôi thích quá và xin làm thử. Nhưng cái chảo đúng là nặng thật, và phải một lúc, tôi mới trở được nó: hắt một cái, nhìn đám rau bay lên và rơi xuống, rất thích mắt.

Bác lại cho đám chả giò, mỗi cái nhỏ nhỏ xinh xinh bằng ngón tay vào một cái chảo khác, thêm một chút dầu và áp dụng chiến lược tương tự, mỗi năm phút. Làm cách này nhanh hơn hẳn cách tôi vẫn thường làm: tự quán nem mỗi cái to cỡ ba bốn ngón tay và chiên mỗi mẻ phải mất gần 5 phút.

Rồi rất nhanh, Bác lấy ra hai cái tô, xếp vào đó từng lớp mỏng: bún - cà rốt sợi - rau tía tô - dưa leo cắt nhỏ, rồi lại, bún - cà rốt sợi - rau tía tô - dưa leo..., 3 lớp như thế, “để cho dễ trộn”. Sau cùng, Bác cắt nem đã chín lên trên bề mặt.

Rồi chúng tôi bung bún, nước mắm và rau dền lên bàn trên. Thế là xong một “bữa ăn nhà quê” rất đậm bạc. Bữa ăn này, Bác chuẩn bị đúng ra là cho 3 người, kể cả Chú nữa. Đây là bữa bún chả giò ngon nhất mà tôi từng được ăn, nhất là lại ở trên đất Pháp.

Bác Lương trong lần gặp gỡ thứ hai

Chúng tôi vừa ăn, Bác vừa mở một chương trình ca nhạc Việt để nghe.

Bác vui chuyện nói

- Người Việt mình nhỏ con, thấp bé quá vì ăn uống quá thiếu thốn, kham khổ...

- ...

- Cách ăn uống của người Tây nhiều khi cũng chưa hẳn đã tốt, vì họ ăn nhiều đường, muối và mỡ... Ăn vậy cũng hại lắm... Tui thấy Tây và Ta kết hợp được là hay nhất, nhất là với người Việt mình, phải cân đối hài hòa mới được...

- ...

- Nhưng ăn theo cách của Tây thì con người dễ cao to hơn. Một phần cũng là vì khí hậu. Vợ chồng tui lo cho con cái kỹ lắm, học hành, ăn uống... Ở bên này, muốn vươn lên, chỉ có nước học hành...

Tôi chợt thấy Bác hơi thở dài:

- Nước mình cứ nghèo khổ mãi, một phần vì một số người mình cũng còn hơi ích kỷ, chỉ giữ phần mình, chỉ nhìn đến cái lợi trước mắt mà không tính đến lâu dài... Giờ thì một nhóm người giàu quá giàu, nhưng phần đông thì còn nghèo khó quá. Tui xem thấy tin trên Internet, tui cũng buồn...

- ...

- Mình là người Việt ở bên Âu châu, có điều kiện sống tốt hơn, nên đành dùm được gì, tôi lại gửi về bên nhà. Phải giúp đỡ lẫn nhau thì mới khá lên được. Càng nghe Bác nói, tôi càng thấy nể phục sự sáng suốt của Bác. Bác kể cho tôi nghe về hoàn cảnh của nhiều người Việt di cư đến nơi đất khách quê nhà thời ấy: có người vượt biên như gia đình một bác sĩ mà tôi đã gặp; có người đi theo học bổng của Nhà nước nhưng qua đến đây lại tham gia hoạt động phong trào chống chiến tranh, nên hội ấy được gọi là “Ăn cơm quốc gia, thờ ma cộng sản”, như Chú Mỹ mà chúng tôi được gặp sau này; hay có những người được đem qua để làm công binh như Bác Mưu... Nhiều hoàn cảnh trong một giai đoạn đầy biến động và đáng nhớ của lịch sử...

Riêng trường hợp của Bác thì hơi khác. Gia đình Bác có 7 anh chị em, Bác là con ở giữa, và lúc đó 17 tuổi, sắp đến tuổi bị bắt lính và nhiều khả năng là cho phe Quốc gia. Gia đình Bác vào loại khá giả và quyết định cho Bác đi du học ở Pháp để “trốn lính”.

Được gặp và lắng nghe các Cô Chú Bác nói chuyện và chia sẻ, đối với chúng tôi là những tiết học lịch sử thiết thực và sống động nhất. Tôi lại càng thấy hiểu thêm quê hương của mình, và thường thường thì như Nhạc sỹ Trần Long Ẩn đã viết trong bài hát **Đi qua vùng cỏ non**: “*Đi thăm người mới quen, một lần chưa nói hết, chuyện dài của quê hương, hiểu nhiều càng yêu thêm*”. Thật là may mắn khi tôi được Chú giao cho nhiệm vụ này, vì qua những lần gặp gỡ với những con người tuyệt vời, tôi lại càng được mở mang về tầm nhìn và biết yêu thương hơn.

Thế là vào tuổi 17, Bác qua Pháp học hành. Trước đó, Người cũng đã được học tiếng Pháp. Rồi quen biết với vợ Bác, kết hôn năm 1953. Hai người cùng mở nhà hàng Đại Nam và nuôi hai người con ăn học. Như một duyên số đưa đẩy, nhiều người chỉ định xa quê hương trong một thời gian để tránh loạn lạc, rồi cuối cùng ở lại đến gần hết cuộc đời nơi đất khách quê người.

Bác kể:

- Hồi đó, thấy có phong trào chống chiến tranh, ủng hộ Việt minh và Đảng, tui cũng muốn tham gia lắm. Nhưng phải cẩn thận. Vì nếu bị bắt thì sẽ nảy sinh nhiều khó khăn lớn. Nhà nước Pháp sẽ đưa lệnh xuống Nhà băng và tui không được lĩnh tiền hàng tháng mà gia đình gửi cho nữa. Cho nên, tui chọn cách đóng góp hữu ích mà thâm lặng hơn, vì cũng cần an toàn để học hành...

- ...

- Trường hợp Bác Mưu thì khác, vì được Nhà nước Pháp bảo hộ và có Đảng Cộng Sản Pháp hỗ trợ từ phía sau, nhưng mà ở đâu thì tham gia phong trào, hoạt động cũng đều phải biết giữ mình. Giữ được mình thì mới làm lợi được cho người khác được...

Tôi tranh thủ hỏi Bác về Hội quán và Bác kể:

- Cũng đơn giản thôi...Hồi đó anh em thường gặp mặt nhau, bàn bạc ở một trụ sở do Đảng Cộng Sản Pháp cho mượn. Họ rất nhiệt tình với mình. Nhưng như thế hoài thì cũng có khá nhiều bất tiện nên chúng tôi quyết định mua riêng một Căn nhà để tụ tập, tổ chức các hoạt động...

Bác dừng lại, nhưng tôi thì nhớ Chú Khanh đã nói với tôi Bác là người hỗ trợ về tài chính nhiều nhất cho Hội quán.

Thỉnh thoảng, Bác ngược lên nhìn TV, chương trình ca nhạc Việt vẫn đang phát. Và chúng tôi cùng im lặng...Có những khoảng lặng của nhiều nỗi nhớ...

Rồi chúng tôi ăn uống xong và dọn dẹp bàn ghế. Tôi muốn xin Bác rửa bát. Bác xua tay: “Để đó, để đó cho tui”. “Dùng dằng” một lúc, cuối cùng Bác cũng đồng ý cho tôi làm.

Bấy giờ đã hơn 8h tối. Ba giờ đồng hồ với Bác trôi qua thật nhanh. Ba giờ đã cho tôi nhiều hiểu biết, yêu thương và nghị lực. Tôi đành xin phép Bác ra về để còn xem bài vở cho ngày mai.

Bác dặn tôi:

- Lần khác nữa, cô lại chơi. Tui ở một mình cũng buồn...

Tất nhiên là tôi hết sức vui mừng với lời đề nghị này của Bác và hẹn sẽ đến nhà Bác sau hai tuần nữa.

Rồi Bác tiễn tôi về, tôi vẫn luôn thán phục về sức khỏe và sự minh mẫn lạ thường của Bác, từ lần đầu tiên gặp mặt cho đến bây giờ. Tôi cho rằng đó là phần thưởng của Trời Đất vì tấm lòng của Bác và vì những phước đức Bác đã làm cho mọi người.

Trước khi tôi ra về, Bác còn dặn:

- Hôm nào cô qua lấy áo quần của vợ tui về mặc...Chắc là cùng một cỡ...Vút đi thì tui tiếc lắm. Cô lựa hết rồi xem có cái nào vừa cho cô, cho bạn cô, còn bao nhiêu tui đưa ra borne de récupération des vêtements* cho người ta. Mình không được quyền phí phạm...

Điều này Bác đã nói khi gặp nhau ở Hội quán.

Một buổi tối mùa thu, trời lạnh lạnh. Tôi đạp xe về nhà, lòng tôi bỗng ngân lên mấy câu thơ của Puskin:

*Dòng sông sâu
Chảy êm nhẹ
Người uyên thâm
Sống lặng lẽ*

Những vẻ đẹp thâm lặng và miệt mài đó đã ngày càng cảm hóa và làm cho tâm hồn tôi trở nên tươi mới và ấm áp hơn.

* Một trạm thu lượm áo quần, giày dép cũ. Ở Pháp có rất nhiều thùng rác phân loại, và có hẳn cả một bãi rác phân loại lớn để tiện xử lý rác. Nhiều người nhập cư vẫn ra đây để tìm những đồ dùng còn có thể xài được về

Đón đọc tiếp kỳ 3...

Bút Chì

CẢM ƠN

Ban chấp hành Chi hội Rhône-Lyon chân thành cảm ơn các vị hảo tâm, các nhà tài trợ và các đối tác trung thành đã ủng hộ và phục vụ hết sức mình cho buổi lễ **Tết cộng đồng 2014** thành công.

REMERCIEMENTS

Le Bureau exécutif de l'UGVR tient à témoigner sa gratitude et exprime ses remerciements aux généreux donateurs, sponsors et ses fidèles partenaires qui ont apporté leurs précieux soutiens et contribué à la réussite de la **fête du Tết 2014**

TIN BUỒN – AVIS DE DÉCÈS

Chúng tôi được tin thân phụ của anh chị Phạm Bá Tùng - Thị Tuyết Nga, chị Phạm Kim Hồng, ông Phạm Bá Túc từ trần tại Lyon ngày 28 tháng 2 vừa qua, hưởng thọ 75 tuổi. Ban Chấp hành Chi hội thành thật chia buồn cùng anh chị Phạm Bá Tùng - Thị Tuyết Nga, chị Phạm Kim Hồng, anh Phạm Bá Túc và gia đình.

Nous apprenons le décès du père de M. et Mme Pham Ba Tung-Thi Tuyet Nga, Mme Pham Kim Hong et M. Pham Ba Tuc à Lyon le 28 février dernier, à l'âge de 75 ans. Nous présentons à M. Pham Ba Tung, sa femme Mme Pham thị Tuyet Nga, Mme Pham Kim Hong, M. Pham Ba Tuc et toute leur famille nos condoléances les plus sincères.

Bulletin d'adhésion (Đơn gia nhập Hội)

Nom, prénom (*Họ và tên*):

Profession (*Nghề nghiệp*):

Adresse postale (*Địa chỉ*):

Courriel (*Thư điện tử*):

Téléphone (*Điện thoại nhà*):

Téléphone portable (*Điện thoại di động*):

Désire adhérer comme membre de l'UGVR (25 € pour l'année)

Trở thành hội viên Chi hội Rhône HNVNTP (25€ / 1 năm)

Fais un don ponctuel pour les actions humanitaires :

Giúp đỡ những hoạt động nhân đạo với số tiền :

M'abonne au journal Đoàn Kết : 25€ / an

(5 numéros) version française ou vietnamienne au choix.

Đặt mua báo Đoàn Kết : 25 € / 1 năm (5 số) bản tiếng Việt hoặc tiếng Pháp

Un reçu fiscal vous sera envoyé.

Ông/bà sẽ nhận chứng từ để khai thuế

Veillez établir votre chèque à l'ordre de l'UGVR et l'envoyer à l'adresse de l'association :

UGVR, 38 rue Sainte Geneviève, 69006 Lyon